

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115219015
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5115219015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: OVP ORAVA, s.r.o., so sídlom Oravická 617/20, 028 01 Trstená, IČO: 31 608 957, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom, so sídlom O. XXX/XX, XXX XX D., proti žalovanému: W. M. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. D. XXXX/XA, XXX XX N., zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom V. Z. XXXX/XX, XXX XX W. G., v konaní o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/7/2015-298 zo dňa 7. septembra 2018 vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/7/2015-298 zo dňa 7. septembra 2018 v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a vo výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie v časti o určenie právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti pohľadávky prihlásenej žalobcom prihláškou pohľadávky por. č. 1 z 18.11.2014 v konkurze na majetok úpadcu AFRESH, a.s., Oravická 614/14, Trstená, IČO: 36 709 727, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014, čo do úrokov z omeškania (v zmysle prihlášky úrokov) v sume 223.660,86 Eur zastavil. Ďalším výrokom žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením. V odôvodnení rozsudku okresný súd poukázal na výsledky vykonaného dokazovania, zistený skutkový stav a aplikáciu ust. § 32 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2017 (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) v spojení s ust. § 29, § 30 zákona č. 7/2005 Z.z. a mal za to, že žalobu žalobcu je potrebné zamietnuť.

2. Okresný súd poukázal na predmet konania, ktorým bola incidenčná žaloba o určenie pravosti popretej pohľadávky žalobcu podľa ust. § 32 ods. 9 a 15 zákona č. 7/2005 Z.z.. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobca prihláškou pohľadávky zo dňa 18.11.2014 poradové číslo 1 prihlásil v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014 pohľadávku v celkovej sume 712.174,22 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 488.513,36 Eur a úrokov vo výške 223.660,86 Eur s vymedzeným právnym dôvodom vzniku Zmluvy o finančných výpomociach, a to Zmluva o pôžičke 05/2010 zo dňa 22.07.2010 a jej Dodatok č. 1 zo dňa 01.09.2010, Zmluva o pôžičke č. 06/2010 zo dňa 14.09.2010 a jej Dodatok č. 1 zo dňa 01.01.2011, Zmluva o pôžičke

č. 07/2012 zo dňa 22.11.2012 a Zmluva o pôžičke č. 02/2013 zo dňa 31.12.2013. Príslušenstvom sú úroky, ktoré boli vypočítané na základe zmlúv o pôžičkách. Oboznámením sa s výňatkom z konečného zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014 č. pohľadávky 5 (č.l. 70 spisu) mal okresný súd za zistené, že dotknutá pohľadávka žalobcu bola popretá veriteľom V. A. (pôvodne označená žalovaná v 1/ rade) čo do právneho dôvodu, výšky a poradia, určenia ktorých sa môže žalobca domáhať incidenčnou žalobou podľa ust. § 32 ods. 9 a 15 zákona č. 7/2005 Z.z.. Pokiaľ sa žalobca domáhal aj určenia vymáhateľnosti ním prihlásenej pohľadávky, tak v tejto časti podľa záveru okresného súdu nemal aktívnu legitimáciu na podanie incidenčnej žaloby, pretože vymáhateľnosť pohľadávky žalobcu nebola veriteľom popretá.

3. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania poukazyval na to, že prihláška pohľadávky žalobcu mala formálne nedostatky, pohľadávka nebola prihlásená na predpísanom tlačive a bola nesprávne prihlásená ako podmienená pohľadávka bez uvedenia konkrétnej podmienky jej vzniku, tak okresný súd uviedol, že formálne náležitosti prihlášky pohľadávky, resp. ich preskúmavanie nebolo predmetom incidenčného konania podľa ust. § 32 ods. 9 a 15 zákona č. 7/2005 Z.z.. Nedostatky prihlášky pohľadávky, ktorých dôsledkom je v zmysle zákona č. 7/2005 Z.z. neprihliadanie na prihlášku, sú preskúmané správcom úpadcu a konkurzným súdom postupom podľa ust. § 30 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.. Nie sú však predmetom prieskumu incidenčného súdu v konaní o žalobe podľa ust. § 32 ods. 9 a 15 zákona č. 7/2005 Z.z., predmetom ktorého konania je výlučne určenie právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva v nadväznosti na dôvody a rozsah popretia pohľadávky oprávneným subjektom. Z okolností prejednávanej veci vyplynulo, že správca úpadcu na prihlášku pohľadávky žalobcu prihliadal a žalobcom prihlásenú pohľadávku zapísal do zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 4K/14/2014. Dôvodom na zamietnutie žaloby žalobcu nebola ani sama osebe skutočnosť, že prihláška neobsahuje obsahové náležitosti podľa ust. § 29 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. (vyhlásenie veriteľa, či o pohľadávke účtuje v účtovníctve, v akom rozsahu, príp. dôvody, prečo o pohľadávke v účtovníctve neúčtuje), pričom dôsledkom rozporu prihlášky pohľadávky s ust. § 29 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. nie je v zmysle tohto zákona neprihliadanie na prihlášku, ako v prípadoch predpokladaných ust. § 29 ods. 1, resp. 29 ods. 7 zákona č. 7/2005 Z.z.. Dôsledkom môže byť napr. popretie pohľadávky, avšak rozpor z prihlášky pohľadávky s ust. § 29 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. ako dôvod jej popretia popierajúcim veriteľom v lehote na popieranie pohľadávok uplatnený nebol.

4. Okresný súd skonštatoval, že boli naplnené hmotno-právne podmienky podania incidenčnej žaloby, a to podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom - žalobcom ako veriteľom popretej pohľadávky a smeruje proti pasívne legitimovanému subjektu žalovanému, ktorého vstup do konania bol pripustený uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 38Cbi/7/2015-161 zo dňa 11. decembra 2017, a to v nadväznosti na návrh žalobcu a skutočnosti vyplývajúce z výňatku z Obchodného vestníka č. 141/2015, deň vydania 24.07.2015 (č.l. 139 spisu), v ktorom bolo zverejnené uznesenie Okresného súdu Žilina zo dňa 20.07.2015 sp. zn. 4K/14/2014, ktorým súd povolil žalobcovi W. A. vstup do konkurzného konania namiesto veriteľa V. A. v časti pohľadávky vedenej v zozname pohľadávok pod č. 10 vo výške 168.932,81 Eur a v časti pohľadávky vedenej v zozname pohľadávok pod č. 11 vo výške 5.487,41 Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právna predchodkyňa žalovaného, pôvodne označená žalovaná v 1/ rade, poprela v postavení veriteľa prihlásenej pohľadávky spornú pohľadávku žalobcu tak, ako to vyplynulo z výňatku z konečného zoznamu pohľadávok v konkurze na majetok úpadcu č. pohľadávky 5, čím bola naplnená podmienka jej pasívnej vecnej legitimácie v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Naopak, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že subjektom, ktorý by poprel pohľadávku žalobcu, nebol správca úpadcu, pôvodne v konaní označený ako žalovaný v 2/ rade.

5. Okresný súd ďalej skonštatoval, že bola naplnená dikcia ust. § 32 ods. 15 veta druhá zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorej v žalobe sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške. V tejto súvislosti okresný súd vo vzťahu k podaniu žalobcu, ktoré sa stalo súčasťou spisového materiálu na č.l. 119 spisu zo dňa 09.06.2017 uviedol, že obsahom tohto podania bol dispozitívny úkon žalobcu späťvzatia žaloby v časti určenia právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti pohľadávky žalobcu čo do úrokov z omeškania (v zmysle prihlášky pohľadávky úrokov) v sume 223.660,86 Eur, v ktorej časti okresný súd konanie na základe dispozitívneho úkonu žalobcu prvým výrokom rozsudku v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil. Okresný súd sa však nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že podanie žalobcu zo dňa 09.06.2017 označené ako „Oprava žalobného návrhu a späťvzatie časti žalovaného návrhu“ (č.l. 119 spisu) je zmenou žaloby uskutočnenou po lehote na podanie incidenčnej žaloby v

zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Obsahom tohto podania žalobcu bol výlučne dispozitívny úkon čiastočného späťvzatia žaloby a ďalej objasnenie výšky istiny prihlásenej pohľadávky, t.j. doplnenie skutkových tvrdení vo vzťahu k výške istiny prihlásenej pohľadávky, čo nebolo vylúčené ani po uplynutí lehoty na podanie incidenčnej žaloby. Ak žalovaný poukazoval na to, že suma istiny prihlásenej pohľadávky 448.513,36 Eur nebola v prihláske pohľadávky preskúmateľná, z ktorého dôvodu možno žalobu zamietnuť, keďže vysvetlenie výšky istiny prihlásenej pohľadávky bolo uskutočnené žalobcom až v doplnení žaloby zo dňa 09.06.2017 po uplynutí prekluzívnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z., tak okresný súd poukázal na to, že nepreskúmateľnosť prihlášky pohľadávky po obsahovej stránke môže byť dôvodom popretia pohľadávky a následne môže byť veriteľom odstraňovaná v incidenčnom konaní o určenie popretej pohľadávky s limitom výlučne v zmysle ust. § 32 ods. 15 veta druhá zákona č. 7/2005 Z.z., t.j. v žalobe sa veriteľ môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláske. Nebolo však podľa záverov okresného súdu vylúčené, aby v incidenčnom konaní žalobca dopĺňal skutkové tvrdenia vo vzťahu či to už k právnomu dôvodu alebo k výške ním prihlásenej pohľadávky.

6. Okresný súd sa zaoberal zachovaním prekluzívnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Z vykonaného dokazovania okresnému súdu vyplynulo, že správca úpadcu oznamoval žalobcovi popretie pohľadávky listom zo dňa 31.12.2014 (č.l. 11 spisu), pričom oznámenie o popretí pohľadávky bolo v zmysle podacieho hárku (č.l. 51 spisu) odosielané správcou úpadcu žalobcovi 02.01.2015, doručené žalobcovi 05.01.2015 (č.l. 56 spisu). V konaní nebolo sporné, že dňa 05.01.2015 bola žalobcovi doručená zásielka od správcu úpadcu JUDr. Jozefa Kaduru, ktorá bola obsahom obálky, ktorej fotokópia je súčasťou spisového materiálu na č.l. 222 spisu, bez označenia obsahu tejto zásielky, avšak skutková argumentácia žalobcu v prejednávanej veci spochybňovala obsah tejto zásielky a v konaní bolo sporné, či obsahom zásielky, ktorá bola žalobcovi zasielaná správcou úpadcu dňa 02.01.2015, doručená 05.01.2015, bolo oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu zo dňa 31.12.2014, kedy žalobca uvádzal, že obsahom predmetnej zásielky nebolo oznámenie správcu úpadcu o popretí pohľadávky žalobcu zo dňa 31.12.2014, ktoré bolo doručené žalobcovi podľa jeho tvrdení až dňa 1. alebo 2. júna 2015 spolu s listom správcu úpadcu zo dňa 29.05.2015 (č.l. 10 spisu), ale obsahom zásielky doručenej žalobcovi dňa 05.01.2015 bolo oznámenie o popretí pohľadávok Ing. B. Z. zo dňa 31.12.2014 (č.l. 9 spisu).

7. Okresný súd skutkové tvrdenia žalobcu, uvádzané v priebehu súdneho sporu ohľadne zámeny v obsahu zásielky, ktorá mu bola doručená správcou úpadcu dňa 05.01.2015, nepovažoval vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a skutočnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo, za hodnoverne preukázané.

8. Okresný súd poukázal na žalobu doručenú dňa 24.06.2015, ktorou žalobca vo všeobecnosti uvádzal, že zásielku, ktorá mu bola doručená dňa 05.01.2015 od správcu úpadcu bez doručení a označenia obsahu zásielky na obálke, prevzal pracovník žalobcu poverený preberaním pošty, bez špecifikácie toho, o akého pracovníka malo ísť a až neskôr v priebehu konania bolo špecifikované, že malo ísť o dcéru konateľa žalobcu Ing. B. Z., ktorá bola následne v konaní vypočutá ako svedok. Žalobca len vo všeobecnosti uviedol, že tento pracovník poverený preberaním pošty zásielku prevzal, odovzdal na sekretariáte žalobcu, kde bola zásielka dňa 08.01.2015 pracovníkom žalobcu otvorená. V podanej žalobe nebolo špecifikované, o akého pracovníka malo ísť a aký konkrétny pracovník žalobcu teda mal zistiť, že v obálke bolo oznámenie správcu adresované Ing. B. Z. o popretí jej pohľadávky zo dňa 31.12.2014, ktoré je súčasťou spisového materiálu vo fotokópii na č.l. 9 spisu. Správca úpadcu vo výpovedi na pojednávaní v procesnom postavení svedka nevedel potvrdiť ani vyvrátiť obsah zásielky, ktorú dňa 02.01.2015 odosielal žalobcovi, avšak jednoznačne uviedol, že ani jedna zásielka, ktorú dňa 02.01.2015 zasielal veriteľom v konkurze na majetok úpadcu, sa mu nevrátila ako nesprávne doručená. Okresný súd uviedol, že za prirodzenú reakciu žalobcu v štádiu po prevzatí zásielky dňa 05.01.2015, ktorá žalobcovi nepatrila, by považoval primárne to, že žalobca by túto zásielku vrátil odosielateľovi, t.j. správcovi úpadcu a nie ako on sám ju ďalej doručoval tvrdenému správnomu adresátovi, pretože v tomto prípade žalobca nemôže vystupovať ako doručovací orgán. Rovnako by okresný súd považoval za prirodzenú reakciu žalobcu, ktorý si bol vedomý toho, že v konkurze na majetok úpadcu prihlásil pohľadávku, že by sa obrátil už v tomto štádiu po doručení zásielky od správcu úpadcu dňa 05.01.2015 na správcu úpadcu jednak s oznámením, že mu bola doručená nesprávna zásielka a jednak s dotazom, či zároveň úmyslom správcu úpadcu nebolo doručovať nejakú zásielku priamo žalobcovi vo vzťahu k

ním prihlásenej pohľadávke. Z podanej žaloby nevyplývalo, že by takýmto spôsobom žalobca v čase po doručení zásielky od správcu úpadcu dňa 05.01.2015 postupoval. Až na pojednávaní dňa 17.08.2018 konateľ žalobcu vo výpovedi špecifikoval, že to bol on, kto dotknutú obálku dňa 08.01.2015 otvoril a postúpil ju listom Ing. B. Z., svojej dcére, ktorá v tom čase vo firme nebola prítomná a zároveň uviedol, že telefonicky o tom informoval správcu. Uvedené tvrdenie ohľadne telefonického informovania správcu uviedol žalobca prvýkrát až prostredníctvom konateľa vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 17.08.2018 a do daného momentu konania netvrdil a ani z doposiaľ vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by bezprostredne po doručení tvrdenej zásielky s nesprávnym obsahom správcu úpadcu kontaktoval. Do výsluchu konateľa žalobcu na pojednávaní dňa 17.08.2018 žalobca poukazoval len na výzvu adresovanú správcovi v apríli 2015, čo potvrdil aj správca úpadcu, kedy vo vyjadrení, ešte v procesnom postavení žalovaného v 2/ rade na pojednávaní dňa 13.06.2017 uviedol, že žalobca sa naňho obrátil v súvislosti s jeho pohľadávkou po nejakom čase tak, ako uvádzal a následne vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 07.09.2018 v procesnom postavení svedka uviedol, že si nespomína, že by ho konateľ žalobcu Ing. Sitek kontaktoval ohľadom jeho pohľadávky inak ako písomným podaním, na ktoré správca úpadcu následne písomne reagoval.

9. Okresný súd uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca kontaktoval správcu úpadcu až listom, ktorý je súčasťou spisového materiálu na č.l. 14 spisu označený ako Žiadosť o informáciu ohľadne pohľadávky. V tomto liste je dvakrát nesprávne uvedený rok, kedy list má byť podľa vyjadrení žalobcu datovaný dňa 23.04.2015, avšak je v ňom uvedené 23.04.2014, čo predchádzalo samotnému podaniu prihlášky pohľadávky žalobcu v konkurze na majetok úpadcu a rovnako druhá chyba je uvedená, pokiaľ sa uvádza, že dňa 05.01.2014 bola spoločnosť OVP ORAVA, s.r.o. doručená doporučenou poštou listová zásielka od JUDr. Jozefa Kaduru, hoci zo skutkových tvrdení žalobcu v prejednávanej veci vyplynulo, že má ísť o dátum 05.01.2015. Na tento list správca úpadcu reagoval odpoveďou na žiadosť o informáciu ohľadne pohľadávky zo dňa 29.05.2015 (č.l. 10 spisu), v ktorom uviedol tak, ako uvádzal aj v priebehu tohto konania, že oznámenie o popretí pohľadávky zasielal žalobcovi doporučeným listom zo dňa 31.12.2014 odoslaným 02.01.2015. Zároveň v prílohe odpovede na žiadosť o informáciu ohľadne pohľadávky zo dňa 29.05.2015 zaslal žalobcovi oznámenie o popretí zo dňa 31.12.2014 a kópiu prihlášky č. 5 s uvedením popretia.

10. Okresný súd mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že dňa 09.01.2015 sa v konkurze na majetok úpadcu konala prvá schôdza veriteľov (zápisnica z prvej schôdzy veriteľov na č.l. 57 spisu), na ktorej bol konateľ žalobcu osobne prítomný. Hoci skutočnosť, či správca úpadcu informoval jednotlivých veriteľov na prvej schôdzy veriteľov o popretí ich pohľadávok, zo zápisnice z prvej schôdzy veriteľov výslovne nevyplýva, tak v tejto súvislosti boli rozporné tvrdenia tak samotného právneho zástupcu žalobcu a konateľa žalobcu v priebehu tohto konania, kedy právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 13.06.2017 uviedol, že zo schôdzy veriteľov mal konateľ žalobcu vedomosť, že jeho pohľadávka bola popretá, preto vyzval správcu listom v apríli 2015, aby mu podal správu o popretí jeho pohľadávky. Za danej situácie je pritom nelogické, aby žalobca vyzýval správcu úpadcu na podanie správy o popretí pohľadávky až listom zo dňa 23.04.2015, t.j. s odstupom viac ako troch mesiacov od doručenia zásielky od správcu dňa 05.01.2015 a konania prvej schôdzy veriteľov dňa 09.01.2015, z ktorej mal podľa vyjadrenia právneho zástupcu konateľ žalobcu vedomosť o popretí ním prihlásenej pohľadávky. Vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 17.08.2018 už konateľ žalobcu uvádzal, že správcom úpadcu bolo na prvej schôdzy veriteľov len vo všeobecnosti uvádzané, že zasielal oznámenia o popretí pohľadávok bez toho, aby špecifikoval, ktorých konkrétnych veriteľov sa to týka. Ako už konštatoval okresný súd, vo výpovedi na pojednávaní dňa 17.08.2018 konateľ žalobcu uvádzal skutočnosť, ktoré v skoršom priebehu konania neboli žalobcom tvrdené, konkrétne o zámene v obsahu zásielok informoval správcu telefonicky, čo vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, kedy správca úpadcu vo výpovedi na pojednávaní dňa 07.09.2018 potvrdil len písomný dopyt žalobcu ohľadne stavu jeho pohľadávky, resp. komunikáciu na prvej schôdzy veriteľov. Pre okresný súd nelogicky vyznievali aj vyjadrenia konateľa žalobcu v rámci jeho výpovede na pojednávaní konanom dňa 17.08.2018, že po tvrdených telefonických kontaktoch správcu, či to už pred alebo po prvej schôdzy veriteľov, sa správca jednoznačne nevedel alebo nechcel vyjadriť k stavu pohľadávky žalobcu, nakoľko došlo k jeho odvolaniu rozhodnutím na prvej schôdzy veriteľov, kedy to bol práve správca úpadcu JUDr. Jozef Kadura, ktorý žalobcovi zasielal oznámenie o popretí pohľadávok a správca úpadcu jednoznačne vo vyjadrení k žalobe ešte v procesnom postavení žalovaného uviedol, že oznámenie o popretí pohľadávky zasielal veriteľom vrátane žalobcu listom zo dňa 31.12.2014. Bolo nelogické, aby s odstupom času niekoľkých dní správca nemal mať vedomosť, resp. sa nevedel vyjadriť ohľadne stavu pohľadávky žalobcu.

11. Na tvrdenia žalobcom ohľadne zámeny v obsahu zásielky doručenej žalobcovi správcou úpadcu dňa 05.01.2015 žalobca v konaní navrhol výsluch svedkyne Ing. B. Z., dcéry konateľa žalobcu. Okresný súd primárne uviedol, že samotný príbuzenský vzťah vypočúvaného svedka k strane sporu, resp. ku konateľovi strany sporu sám osebe nebol dôvodom na to, aby automaticky bola spochybňovaná hodnovernosť výpovede tohto svedka za predpokladu, že inak táto výpoveď vyznieva hodnoverne, logicky a je v súlade s ostatnými vykonanými dôkazmi, čo v prípade výsluchu, resp. obsahu výpovede svedkyne Ing. B. Z. nebolo možné zo strany okresného súdu konštatovať. Okresný súd nepovažoval výpoveď tejto svedkyne za hodnovernú, a to predovšetkým vzhľadom na to, akým spôsobom sa vyjadrovala k tomu, ako nakladala s poštovými zásielkami, ktoré jej boli doručované od správcu úpadcu. Ak by boli pravdivé skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré uviedol ohľadom zámeny v obsahu zásielky, ktorá mu bola doručená dňa 05.01.2015 a ohľadom toho, že by obsahom tejto zásielky malo byť oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z., tak žalobca by spoločne s Ing. B. Z., ktorá je dcérou jeho konateľa, mal k dispozícii buď to dva originály popretia pohľadávky Ing. B. Z., jedno v zmysle tvrdení žalobcu doručené žalobcovi v zásielke, ktorá mu bola doručená od správcu úpadcu dňa 05.01.2015 a jedno doručené správcou úpadcu Ing. B. Z., prípadne by mal k dispozícii zamienené zásielky týchto veriteľov.

12. Výsledky vykonaného dokazovania ďalej preukázali to, že dňa 02.01.2015 správca úpadcu zasielal zásielku aj Ing. B. Z., ktorá rovnako v konkurze na majetok úpadcu prihlásila svoju pohľadávku. Ing. B. Z. vo výpovedi na pojednávaní dňa 17.08.2018 na otázku okresného súdu najprv uviedla, že od správcu úpadcu jej poštová zásielka doručená nebola, následne v rámci svojej výpovede sa pre súd nehodnoverne vyjadrovala o tom, že 05.01.2015 síce prevzala list od správcu, ale nakoľko išla do lyžiarskeho strediska, poštu neotvorila a z dôvodu pracovných povinností, resp. nejakej zaneprázdnenosti a následne z dôvodu, že dňa 08.01.2015 jej bolo postúpené oznámenie o popretí jej pohľadávky zo strany žalobcu, už tento list neotvorila. Podľa okresného súdu nevyznieva hodnoverne to, že Ing. B. Z. si dňa 05.01.2015 prevzala zásielku, ktorá jej bola doručená správcou úpadcu, neotvorila ju z dôvodu zaneprázdnenosti až do dňa 08.01.2015, po ktorom dni už nepovažovala za potrebné túto zásielku otvoriť, pretože žalobca jej údajne postúpil oznámenie o popretí pohľadávky, ktoré mu bolo nesprávne doručené od správcu dňa 05.01.2015. Skutočnosti uvádzané Ing. B. Z. okresný súd nepovažoval za hodnoverné, pretože mal za to, že pokiaľ si niekto prihlási pohľadávku v konkurze a sú mu doručované písomnosti zo strany správcu, tak bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o osobu s právnickým vzdelaním, pri postupe s bežnou mierou obozretnosti a starostlivosti bolo zrejmé, že takéto zásielky adresát otvorí. Rovnako, pokiaľ Ing. B. Z. uvádzala, že po tom, čo jej dňa 08.01.2015 bolo postúpené oznámenie o popretí jej pohľadávky zo strany žalobcu, tak vzhľadom na výšku prihlásenej pohľadávky 50 Eur a výšku súdneho poplatku za incidenčnú žalobcu 300 Eur (ktorá výška poplatkovej povinnosti navyše nebola pravdivá), sa už o osud tejto pohľadávky nezaujímal a incidenčnú žalobu o určenie popretej pohľadávky sa rozhodla nepodať, tak nebolo zrejmé, prečo sa následne dňa 09.01.2015 zúčastnila prvej schôdze veriteľov v zastúpení právnu zástupkyňou JUDr. Martou Vevurkovou.

13. Okresný súd v odseku 39. svojho odôvodnenia uviedol, že s poukazom na uvedené skutočnosti, po vyhodnotení vykonaných dôkazov a tvrdení strán sporu podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo počas konania vyšlo najavo, nepovažoval za hodnoverne preukázané skutkové tvrdenia žalobcu, že by obsahom zásielky, ktorá mu bola doručená od správcu úpadcu dňa 05.01.2014, nebolo Oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu zo dňa 31.12.2014, ale oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z.. Vzhľadom na uvedené, odo dňa nasledujúceho, t.j. od 06.01.2015 začala žalobcovi plynúť lehota na podanie incidenčnej žaloby v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. a jej posledným dňom bol 4. február 2015. Ak žaloba bola žalobcom podaná na okresnom súde až dňa 24.06.2015, bolo tak po uplynutí prekluzívnej lehoty v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. a právo žalobcu domáhať sa určenia právneho dôvodu, výšky, poradia a vymáhateľnosti ním prihlásenej pohľadávky zaniklo. Z týchto dôvodov okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa ďalej zaoberal meritórne dôvodmi popretia pohľadávky žalobcu.

14. Okresný súd nepovažoval za potrebné v zmysle návrhov žalovaného vykonávať ďalšie dokazovanie. Zamietol návrh žalovaného na vyžiadanie potvrdenia z poštového úradu o dátume doručenia zásielky od správcu úpadcu Ing. B. Z., pretože uvedený dátum nebol pre rozhodnutie okresného súdu relevantný a rovnako by týmto dôkazným návrhom nemohlo byť preukázané, čo bolo obsahom zásielky adresovanej správcou úpadcu Ing. B. Z., ktorú menovaná podľa svojich tvrdení neotvorila. Pre rozhodnutie vo veci okresný súd nepovažoval za potrebné ani vyžiadať z Pošty Trstená splnomocnenie od žalobcu na

preberanie zásielok pre Ing. B. Z., pretože nebolo sporné, že v dotknutom období bola na preberanie pošty žalobcom splnomocnená. Pre rozhodnutie vo veci podľa okresného súdu nebol relevantný ani výsluch M. S. k okolnostiam preberania a distribúcie pošty Ing. B. Z. v spoločnosti žalobcu.

15. O náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 256 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bez uvedenia relevantných dôvodov, a to na základe vlastnej dispozície s predmetom konania zobral žalobu čiastočne späť, v dôsledku čoho nesie procesné zavinenie na čiastočnom zastavení konania a nárok na náhradu trov konania svedčil žalovanému. K rozhodnutiu vo veci samej okresný súd o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu svedčil k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením.

16. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V podanom odvolaní žalobca poukázal na odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Žalobca v odvolaní poukázal na záver okresného súdu, ktorý žalobu žalobcu zamietol z dôvodu jej oneskoreného podania, t.j. po uplynutí lehoty v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z., keď podľa názoru okresného súdu lehota na podanie incidenčnej žaloby uplynula žalobcovi dňa 4.2.2015. S týmto záverom okresného súdu sa žalobca nestotožnil a mal za to, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zdôraznil, že už v čase podania žaloby uviedol, že túto podáva v lehote plynúcej odo dňa po doručení oznámenia správcu listom zo dňa 29.5.2015 o popretí jeho prihlášky popierajúcim veriteľom. Okresný súd svoje rozhodnutie oprel o tvrdenie žalovaného a svoj názor, keď mal za preukázané, že žalobcovi začala plynúť lehota na podanie incidenčnej žaloby po doručení listu správcu zo dňa 31.12.2014, ktorý mal byť doručený žalobcovi dňa 5.1.2015, ktorá písomná zásielka mala obsahovať oznámenie o popretí pohľadávky č. 5 žalobcu. Žalobca bol toho názoru, že v rámci dokazovania preukázal, že listová zásielka, ktorá mala byť doručená žalobcovi na adresu jeho sídla, neobsahovala písomnosť určenú žalobcovi, ale písomnosť určenú Ing. B. Z., ktorou písomnosťou správcu oznámil Ing. B. Z. popretie jej prihlásenej pohľadávky v konkurznom konaní sp. zn. 4K/14/2014. Žalobca túto písomnosť postúpil Ing. B. Z.. Žalobca poprel, že by mu bola dňa 5.1.2015 doručená zásielka obsahujúca oznámenie o popretí jeho prihlásenej pohľadávky. Žalobca jednoznačne tvrdil, že oznámenie správcu o popretí jeho pohľadávky mu bolo doručené až listom správcu zo dňa 29.5.2015 a potom ním podaná incidenčná žaloba bola podaná podľa § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. včas. Pre opačný záver podľa žalobcu niet opory vo vykonanom dokazovaní.

17. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že obsahom zásielky odosielanej správcu dňa 2.1.2015 na adresu žalobcu bolo oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu. Tvrdenie žalobcu, že v obálke, ktorá bola podaná na poštu z kancelárie správcu dňa 2.1.2015 pod podacím číslom RQ 769666455 bez akéhokoľvek bližšieho označenia bolo oznámenie o popretí pohľadávky nie žalobcu, ale Ing. Z., nebolo žiadnym dôkazom vyvrátené. Ani z obálky, v ktorej bola listová zásielka odoslaná, ani z podacieho hárku správcu nebolo možné preukázať, že zásielka obsahovala oznámenie o popretí žalobcovej pohľadávky. Žalobca poprel, že v zásielke správcu adresovanej žalobcovi a doručenej mu dňa 5.1.2015 bolo oznámenie o popretí pohľadávok zo dňa 31.12.2014, a to jeho pohľadávky pod č. 5.

18. Podľa žalobcu nie je možné sa stotožniť s názorom okresného súdu, ktorý nemal za hodnoverne preukázané tvrdenie žalobcu, že zásielka doručená a adresovaná jeho spoločnosti dňa 5.1.2015 neobsahovala oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu, ale oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z.. Pre takýto záver okresného súdu, ktorý žalobca považoval za subjektívny, arbitrárny, nebolo opory vo výsledkoch vykonaného dokazovania a hodnotenia dôkazov. Žalobca zvýraznil, že sa o osud svojej pohľadávky zaujímal, o čom svedčí jeho výpoveď, keď telefonicky dotazoval správcu, ktorý na tieto telefonické dotazy nereagoval, preto písomne vyzval správcu listom zo dňa 23.4.2015 na informáciu ohľadne prihlásenej pohľadávky. Až po tom, ako sa bezúspešne domáhal vysvetlenia od správcu telefonicky, kde mu bolo správcu sľubované, že sa na vec „pozrie“, listom zo dňa 23.4.2015 žalobca požiadal správcu o informáciu o osude jeho prihlásenej pohľadávky. Následne bol žalobcovi doručený list zo dňa 29.5.2015 s prílohou, oznámenia o popretí zo dňa 31.12.2014 kópia prihlášky č. 5 s uvedením popretia. Žalobca poukázal aj na zmätočnosť písomnosti, kde správcu v liste zo dňa 31.12.2014

uviedol, že pohľadávku č. 5 dňa 29.12.2014 poprel, a to z podnetu veriteľa, avšak v skutočnosti, ako vyplynulo z pripojených listinných dôkazov, správca prihlášky pohľadávky žalobcu nepoprel, túto poprel len veriteľ V. A. - právny predchodca žalovaného. Žalobca poukázal aj na výpoveď správcu, ktorý pôvodne vystupoval ako žalovaný v 2/ rade, z pojednávania konaného dňa 13.6.2017, v ktorom sa vyjadril „...Vychádzam z toho, že boli všetky adresované správne, nemôžem ale nič jednoznačne tvrdiť, ani vyvrátiť. Žalobca sa na mňa obrátil v súvislosti s jeho pohľadávkou po nejakom čase tak, ako uvádza“. Na pojednávaní dňa 7.9.2018 už správca v postavení svedka uvádzal, že konateľ žalobcu sa telefonicky u neho nedotazoval na svoju pohľadávku, priznal však list žalobcu zo dňa 23.4.2015. Ušlo pozornosti okresného súdu, že správca nebol schopný preukázať obsah svojej zásielky zo dňa 31.12.2014, podanej na poštovú prepravu dňa 2.1.2015 a doručенú žalobcovi dňa 5.1.2015. Z výpovede správcu, a to zvukového záznamu z pojednávania dňa 7.9.2018 však nesporne vyplýva, že správca nedodríava kancelársky poriadok, neoznačuje svoje zásielky v súlade s kancelárskym poriadkom a ani nevedie knihu telefonických hovorov ani nezaznamenáva obsah telefonických hovorov a nevylúčil možnosť zámery obsahu podanej pošty. Žalobca bol toho názoru, že porušovanie povinnosti správcom pri výkone funkcie nemôže byť na ujmu žalobcu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 10 vyhlášky č. 666/2005 Z.z.. Obálka, ktorou malo byť doručované oznámenie, nie je označená číslom konania ani spisovou značkou, ani prípadným obsahom doručovanej zásielky. To isté platí aj o poštovom podacom hárku správcu. Prijemca zásielky preto nemohol mať žiadnu vedomosť o tom, čo je obsahom zásielky pre spoločnosť žalobcu. Za obsah zásielky nezodpovedá prijemca, ale odosielateľ.

19. Žalobca sa nestotožnil so záverom okresného súdu, obsiahnutým v odseku 36. odôvodnenia rozsudku, že žalobca mal informáciu o popretí svojej prihlášky už na 1. schôdzi veriteľov, pričom vychádzal z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na prvom pojednávaní. Konateľ žalobcu však na pojednávaní dňa 17.8.2018 uviedol, že na prvej schôdzi veriteľov správca len všeobecne uviedol, že zasielal oznámenia o popretí pohľadávok, bez konkretizácie mien popretých veriteľov. Uvedenému zodpovedá aj zápisnica z prvej schôdze veriteľov zo dňa 9.1.2015, z ktorej zápisnice nevyplýva, žeby správca informoval ktorým veriteľom boli popreté prihlásené pohľadávky. Zo zápisnice je nesporné, že na prvej schôdzi veriteľov bol správca JUDr. Jozef Kadura odvolaný a správca až po opätovnom potvrdení že ostáva správcom, zaslal žalobcovi na jeho žiadosť o informáciu, listiny obsahujúce popretie jeho pohľadávky, listom zo dňa 29.5.2015. Podľa žalobcu je potrebné zdôrazniť, že správca po dobu od konania prvej schôdze veriteľov, keď bol odvolaný až do rozhodnutia súdu, ktorý odmietol výmenu správcu, zverejnené v OV č. 33//2015 dňa 28.2.2015, vo veci nekonal. Žalobca sa preukázateľne o popretí pohľadávky č. 5 dozvedel až z listu správcu zo dňa 29.5.2015. Žalobcovi plynie lehota na podanie incidenčnej žaloby až po doručení oznámenia o popretí jeho prihlásenej pohľadávky správcom.

20. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že sa nestotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý považoval hodnotenie výpovede Ing. B. Z., v zmysle odseku 37. odôvodnenia rozsudku okresného súdu za nevierohodné. Ing. Z. je samostatná osoba, samostatný veriteľ, ktorý nakladá so svojou pohľadávkou podľa vlastného uváženia a rozhodnutia. Ak mala za to, že jej pohľadávka v sume 50 Eur bola popretá, o čom sa dozvedela z listu, ktorý jej odovzdal žalobca, a ktoré popretie bolo omylom doručené žalobcovi, nepovažovala za potrebné podávať incidenčnú žalobu, a svoju poštu neotvárala, je to jej vlastné rozhodnutie v rámci svojej vlastnej autonómie. Vo svojej výpovedi okresnému súdu vysvetlila, z akých dôvodov poštu doručenú jej správcom neotvorila a jej konanie nebolo možné posudzovať ako porušenie akejkoľvek povinnosti. Ak by aj v obálke adresovanej Ing. B. Z. bola pošta určená pre žalobcu, nemala by za povinnosť túto doručiť a ani vrátiť správcovi. Takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu. Ani žalobca nebol povinný vrátiť zásielku, ktorá neobsahovala listiny týkajúce sa jeho odosielateľovi, v tomto prípade správcovi. Ak žalobca postúpil poštu nepatriacu jemu Ing. Z., bolo to jeho rozhodnutie, ktoré by však nemalo právne dôsledky doručenej pošty pre Ing. Z. správcom. Žalobca nie je doručovateľ zásielok pre správcu a ani Ing. Z., ak by list správcu adresovaný jej osobe, obsahoval napríklad listiny týkajúce sa žalobcu, nebola by povinná tieto doručovať žalobcovi. Nakoniec také doručenie by ani z hľadiska plynutia hmotnoprávnej lehoty na podanie incidenčnej žaloby nemalo vplyv. Za doručovanú poštu z kancelárie správcu v celom rozsahu zodpovedá správca a správca vo svojej výpovedi nevedel preukázať obsah doručovaných zásielok, správnosť ich expedovania určeným adresátom z jeho kancelárie a pripustil aj možnosť zámery pošty. Podľa žalobcu zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že listová zásielka správcu zo dňa 31.12.2014 adresovaná a doručená dňa 5.1.2015 žalobcovi, obsahovala oznámenie správcu o popretí pohľadávok žalobcu. Pre takýto záver okresného súdu niet opory vo vykonaných dôkazoch. Takýto dôkaz nebol produkovaný ani žalovaným ani správcom. Tvrdenia žalobcu na skutkové okolnosti listovej zásielky správcu vyvrátené neboli, preto

ak okresný súd dospel k záveru, že žalobca nepodal žalobu včas, pochybil a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Mal za to, že argumenty žalobcu v odvolaní nie sú spôsobilé zvrátiť ani skutkové, ani právne posúdenie veci uskutočnené okresným súdom. Oznámenie o popretí pohľadávky na základe popretia pohľadávky veriteľom správca úpadcu JUDr. Jozef Kadura zaslal žalobcovi doporučeným listom zo dňa 31.12.2014, odoslaným dňa 02.01.2015, čo bolo potvrdené podacím lístkom na pošte. Žalobca doručil žalobu o určenie pohľadávky Okresnému súdu Žilina až dňa 24.06.2015, t.j. žaloba bola podaná po uplynutí lehoty v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Skutočnosť, že žalobca sa s názorom okresného súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Ak by aj boli pravdivé tvrdenia žalobcu ohľadne zámeny v obsahu zásielky, ktorá mala byť doručená spoločnosti OVP ORAVA s.r.o. dňa 05.01.2015 a ohľadne toho, že by obsahom tejto zásielky malo byť oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z., potom by Ing. Z. alebo spoločnosť OVP Orava s.r.o. mali k dispozícii buď dva originály popretia pohľadávky Ing. B. Z., jedno v zmysle tvrdení konateľa OVP Orava s.r.o. doručené v zásielke, ktorá mu bola doručená od správcu úpadcu dňa 05.01.2015 a jedno doručené správcom úpadcu Ing. B. Z., prípadne by mali k dispozícii zamenené zásielky týchto veriteľov. Dokazovaním ale bolo preukázané, že dňa 02.01.2015 správca úpadcu zasielal zásielku aj Ing. B. Z., ktorá rovnako v konkurze na majetok úpadcu si prihlásila svoju pohľadávku. Ing. B. Z. vo výpovedi na pojednávaní konanom dňa 17.08.2018 na otázku okresného súdu najprv uviedla, že od správcu úpadcu jej poštová zásielka doručená nebola, následne v rámci svojej výpovede sa pre okresný súd nepravdivo vyjadrovala o tom, že dňa 05.01.2015 si síce prevzala list od správcu, ale nakoľko išla do lyžiarskeho strediska, poštu neotvorila z dôvodu pracovných povinností, resp. nejakej zaneprázdnenosti a následne z dôvodu, že 08.01.2015 jej bolo postúpené oznámenie o popretí jej pohľadávky zo strany OVP Orava s.r.o., už tento list neotvorila.

22. Tvrdenie Ing. Z. je nepravdivé, že si dňa 05.01.2015 prevzala zásielku, ktorá jej bola doručená správcom úpadcu a neotvorila ju z dôvodu zaneprázdnenosti až do dňa 08.01.2015, po ktorom dni už nepovažovala za potrebné túto zásielku otvoriť, nakoľko jej otec jej mal údajne postúpiť oznámenie o popretí pohľadávky, ktoré mu bolo nesprávne doručené od správcu dňa 05.01.2015. Tvrdenia Ing. B. Z. sú nepravdivé a nelogické, nakoľko, pokiaľ by si niekto prihlásil pohľadávku v konkurze a sú mu doručované písomnosti zo strany správcu, tak bez ohľadu na to, či ide alebo nejde o osobu s právnickým vzdelaním, pri postupe s bežnou mierou obozretnosti a starostlivosti je zrejmé, že takéto zásielky adresát otvorí. Rovnako, pokiaľ Ing. B. Z. uvádzala, že po tom, čo jej dňa 08.01.2015 bolo postúpené oznámenie o popretí jej pohľadávky zo strany jej otca, ktorý je konateľom OVP Orava s.r.o., tak vzhľadom na výšku prihlásenej pohľadávky 50 Eur a výšku súdneho poplatku za incidenčnú žalobu 300 Eur (ktorá výška poplatkovej povinnosti nie je pravdivá), sa už o osud tejto pohľadávky nezaujímala a incidenčnú žalobu o určenie popretej pohľadávky sa rozhodla nepodať; toto tvrdenie je nepravdivé, pretože keby to bola pravda, nie je zrejmé, prečo sa následne dňa 09.01.2015 zúčastnila prvej schôdze veriteľov v zastúpení právnu zástupkyňou JUDr. Martou Vevurkovou. Okrem toho, že žaloba žalobcu bola podaná oneskorene, je zrejmé, že žalobca nepreukázal oprávnenosť dôvodu vzniku pohľadávky, neuniesol dôkazné bremeno podanej žaloby. Žalobca prihlásil pohľadávku ako podmienenú, pričom v žalobe pohľadávku žiada určiť ako nepodmienenú. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na ust. § 30 ods. 2, § 32 ods. 15 zákona č. 7/2005 Z.z.. Podľa žalovaného okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam a aplikoval príslušnú právnu normu, preto žalovaný považuje rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch za vecne správny, s návrhom na jeho potvrdenie a s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu zaslané žalobcovi prostredníctvom jeho právneho zástupcu s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 20 dní od doručenia výzvy okresného súdu, ktorú možnosť využil žalobca prostredníctvom právneho zástupcu a v podaní uviedol, že trvá na svojich stanoviskách obsiahnutých v odvolaní. Žalobca považoval polemiku žalovaného vo vyjadrení k odvolaniu, týkajúcu sa doručenia zásielky správcu Ing. Z. a tvrdenie, že Ing. Z. ako svedok vypovedala nepravdivo, za účelovú, subjektívnu bez akejkoľvek opory v dôkazoch. Podľa žalobcu, dôkaz o doručení zásielky a jej obsahu je na strane odosielateľa, t.j. správcu. Správca nebol spôsobilý preukázať žiadnym vierohodným dôkazom, že zásielky odoslané z jeho kancelárie dňa 31.12.2014 boli zásielkou obsahujúcou oznámenie o popretí pohľadávok. Skutočnosť, že zásielka

od správcu, ktorá bola adresovaná žalobcovi, a žalobcovi doručená, obsahovala popretie pohľadávky Ing. Z., nebola žiadnym spôsobom vyvrátená. Ing. Z. je súkromná osoba, ktorá nemá za povinnosť otvárať poštu, a to ani od správcu. Ing. Z. ako veriteľ nemá povinnosť podávať žalobu o určenie pravosti pohľadávky. Aj za predpokladu, že by Ing. Z. bola zásielku otvorila, a jej obsahom by bolo popretie pohľadávky žalobcu, Ing. Z. nemá povinnosť doručovať túto zásielku inej osobe, ani konať za správcu, ani v jeho mene robiť úkony. Oznámenie o popretí pohľadávky veriteľa musí byť preukázateľne správcom veriteľovi odoslané a doručené. Len splnením týchto podmienok správcu voči veriteľovi, má veriteľ právo domáhať sa určenia pravosti svojej popretej pohľadávky. Svedkyňa neuvádzala, kedy prevzala, resp. našla na stole v OVP ORAVA list datovaný dňa 8.1.2015, ktorým jej OVP ORAVA postúpila oznámenie správcu o popretí jej pohľadávky omylom doručené na adresu žalobcu. Dňa 8.1.2015 bol len datovaný list OVP ORAVA, nie jeho prevzatie svedkyňou Ing. Z.. Svedkyňa sa zúčastnila schôdze veriteľov dňa 9.1.2015, kedy v tom čase nemala ešte vedomosť o popretí jej pohľadávky a dôvodom jej účasti bola aj skutočnosť, že pre úpadcu vykonávala účtovníctvo. List zo dňa 8.1.2015 prevzala až následne. Vyjadrenie žalovaného žalobcu považoval za účelové a subjektívne. Tvrdenia žalobcu na skutkové okolnosti listovej zásielky adresovanej správcom žalobcovi, že jej obsahom nebolo oznámenie o popretí prihlásenej pohľadávky žalobcom, vyvrátené neboli, preto okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, ak žalobu ako oneskorene podanú zamietol. Žalobca zotrval na svojom odvolacom návrhu, a to zrušení rozsudku okresného súdu a vrátení veci na ďalšie konanie.

24. Postupom okresného súdu bolo vyjadrenie žalobcu doručované žalovanému prostredníctvom jeho právneho zástupcu spolu s výzvou okresného súdu zo dňa 4.2.2019 (č.l. 345 spisu), s možnosťou vyjadrenia sa v lehote 20 dní od doručenia, ktorú možnosť žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil.

25. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

26. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/10/2019-355 zo dňa 16.05.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia dňa 10.09.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

27. Primárne krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu posudzoval v rozsahu a v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v odvolaní za dôslednej aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP. Pri posudzovaní odvolacích dôvodov žalobcu krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, ktorým bol viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže nebol zistený dôvod na zopakovanie ani na doplnenie dokazovania. Základom rozhodnutia krajského súdu ako súdu odvolacieho bola aplikácia ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP krajský súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi a s právnym posúdením uskutočneným súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, a preto v podrobnosti záverov na tieto odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné ani žiaduce, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku, pretože je postačujúce na ne len odkázať. Vyplýva to aj z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09, podľa ktorého odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, v spojení aj s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/2005, podľa ktorého ak súd potvrdí rozhodnutie okresného súdu, v zásade sa môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu. Aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo 190/2016 zo dňa 20.12.2017 vyplýva, že konanie pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj

odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Skutočnosť, že sporová strana má na vec odlišný názor a rozhodnutie okresného súdu nie je odôvodnené podľa jej predstáv, nie je dostačujúcou pre relevantnosť odvolacích dôvodov. Účelom a zmyslom odvolacieho konania, za aplikácie ust. § 387 ods. 3 druhá veta CSP je, aby sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

28. Žalobca v odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia prijaté okresným súdom, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani jeden z týchto odvolacích dôvodov žalobcu nebol relevantný. Podľa záverov krajského súdu, obsiahnutých nižšie, okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania prijal správne skutkové závery, ktoré aj správnym spôsobom vyhodnotil. Podstatou odvolacieho konania, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo pred okresným súdom, bolo vyhodnotenie (ne)včasnosti podanej žaloby žalobcu podľa ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o určenie popretej pohľadávky, ktoré skutkové a následne právne vyhodnotenie sa odvíjalo od toho, kedy žalobcovi ako veriteľovi bolo doručené oznámenie správcu o popretí pohľadávky. Žalobca zotrval na tom, že podľa výsledkov dokazovania oznámenie o popretí pohľadávky mu bolo doručené až listom zo dňa 29.05.2015, a preto žalobu podal v zákonom stanovenej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z.. Ďalej žalobca zotrval na tom, že nebolo dokázané, že by mu dňa 05.01.2015 bola doručená zásielka obsahujúca oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu zo dňa 31.12.2014. Žalobca poukázal na to, že ak správca nepostupoval podľa kancelárskeho poriadku v zmysle vyhlášky č. 666/2005 Z.z., a to konkrétne v zmysle ust. § 10, tak tento jeho postup nemôže byť na ujmu žalobcu.

29. Dokazovanie vykonané pred okresným súdom bolo zamerané na spornú otázku, a to, čo bolo obsahom zásielky, ktorá bola doručovaná správcom úpadcu a doručená žalobcovi dňa 05.01.2015, keďže žalobca tvrdil, že obsahom zásielky nebolo Oznámenie žalobcovi o popretí jeho pohľadávky listom zo dňa 31.12.2014 (č.l. 11 spisu), ale Oznámenie o popretí pohľadávky zo dňa 31.12.2014 správcom veriteľovi, a to Ing. B. Z. (č.l. 9 spisu). Žalobca tvrdil, že ak mu bola doručená zásielka dňa 05.01.2015 od správcu úpadcu, jej obsahom nebolo Oznámenie o popretí pohľadávky žalobcu zo dňa 31.12.2014 tak, ako sa nachádza na č.l. 11 spisu, pretože podľa tvrdení žalobcu v obálke bolo Oznámenie o popretí pohľadávky veriteľovi Ing. B. Z. zo dňa 31.12.2014. K týmto námietkam žalobcu krajský súd v zhode podľa výsledkov vykonaného dokazovania a prijatých záverov okresným súdom uvádza, že neboli preukázané okolnosti na strane žalobcu v tom, že by obsahom zásielky, ktorá mu bola doručená dňa 05.01.2015, nebolo Oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu zo dňa 31.12.2014, ale oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z., resp. výsledky dokazovania nepreukázali, že by pri doručovaní Oznámenia o popretí pohľadávky žalobcu a pohľadávky Ing. B. Z. listom zo dňa 31.12.2014 došlo k zámene obsahu doručovaných zásielok.

30. K rozsahu a spôsobu dokazovania pred okresným súdom je potrebné zvýrazniť to, že žalobu o určenie popretej pohľadávky, t.j. incidenčnú žalobu podával žalobca, preto na ňom bolo dôkazné bremeno v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. preukázať doručenie žaloby v zákonom stanovenej prekluzívnej 30-dňovej lehote od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky žalobcu ako veriteľa. Žalobca v súvislosti s tvrdením o tom, že dňa 05.01.2015 mu nebolo doručené Oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu listom správcu úpadcu zo dňa 31.12.2014, ale oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z. odkazoval na nedodržanie postupu správcou úpadcu podľa kancelárskeho poriadku v zmysle ust. § 10 vyhlášky č. 666/2005 Z.z., čo podľa neho nemôže ísť na ujmu žalobcu. Krajský súd uvádza, že ak správca expeduje písomnosti, tak z ust. § 10 ods. 3 vyhlášky č. 666/2005 Z.z. vyplýva, že pokiaľ sa aj uvedie spisová značka alebo číslo konania na obálke, tak toto uvedenie sa vyžaduje len „prípadne“, avšak v danej sporovej veci bolo podstatné, čo bolo obsahom obálky, zásielky, ktorá nepochybne bola žalobcovi doručená dňa 05.01.2015. Práve k zodpovedaniu uvedeného, a to či žalobcovi dňa 05.01.2015 bolo doručené oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu, viedli dôkazy vykonané pred okresným súdom, za dodržania dôkaznej povinnosti žalobcu, ustálenia výpovedných hodnôt týchto dôkazov a s vyvodením záveru k nim.

31. Krajský súd rovnako ako okresný súd pri závere o nepreukázaní obrany a tvrdenia žalobcu, že dňa 05.01.2015 mu nebolo doručené Oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu z 31.12.2014, považuje za potrebné zvýrazniť vecný, časový sled súvislostí (udalostí), ktoré za logického spojenia nepreukázali žalobcom tvrdené skutočnosti. Ak by žalobca obdržal zásielku, ktorá mu nepatrí, pokiaľ uvádzal, že mu dňa 05.01.2015 bolo doručené oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z., tak by ju ako veriteľ, ktorý

si prihlásil svoju pohľadávku, vrátil správcovi a ďalej ju nedoručoval p. Z.. Ďalej po tomto zistení, t.j. pri doručení dňa 05.01.2015 by sa obrátil na správcu úpadcu, aby mu bola doručená správna zásielka, resp. že mu bola doručená nesprávna zásielka a ak sa zúčastnil schôdze veriteľov dňa 09.01.2015 a bolo mu doručené podľa žalobcu tvrdené nesprávne oznámenie dňa 05.01.2015, ktoré sa netýkalo jeho ako veriteľa, ale Ing. B. Z., tak pri navrstvení týchto okolností sa javí ako nelogické, pokiaľ žalobca až listom zo dňa 23.04.2015 vyzval správcu úpadcu na podanie správy o popretí pohľadávky (č.l. 14 spisu - v tejto žiadosti žalobcu nesprávne uvedený rok 2014 na úvode, ako aj v texte, kedy mal byť uvedený správny rok 2015), resp. bezprostredne po tomto zistení nekonal. Bolo nepochybné, že Oznámenie o popretí pohľadávok listom správcu úpadcu zo dňa 31.12.2014 bolo doručené tak žalobcovi, ako aj Ing. B. Z. (oznámenia zo dňa 31.12.2014, nachádzajúce sa na č.l. 9, 11 spisu). Vzhľadom k tomuto doručeniu sa rovnako krajskému súdu javí nelogické konanie Ing. B. Z., ktorá obálku doručenú správcom úpadcu neotvorila vôbec, s poukazom na to, že už od konateľa žalobcu, s ktorým je v príbuzenskom pomere, jeho dcéra, mala postúpené Oznámenie o popretí jej pohľadávky listom správcu úpadcu zo dňa 31.12.2014, pričom oproti tomuto správaniu a konaniu sa však zúčastnila schôdze veriteľov dňa 09.01.2015 prostredníctvom právnej zástupkyne, čo vyplýva zo Zápisnice z prvej schôdze veriteľov zo dňa 9.1.2015 (č.l. 57 spisu). Na tejto prvej schôdzi veriteľov bol prítomný za žalobcu konateľ Ing. Jozef Sitek, kde je zaznačený počet hlasov 0 a rovnako u prítomnej Ing. B. Z., zástúpenej JUDr. Martou Vevurkovou na základe Plnej moci zo dňa 08.01.2015, je počet hlasov 0.

32. Okresný súd pri vyhodnotení vykonaných dôkazov, ako aj správania sa žalobcu, Ing. B. Z., správne v odseku 37. svojho odôvodnenia logicky argumentoval tým, že ak by boli pravdivé a preukázané tvrdenia žalobcu, k čomu podľa výsledkov vykonaného dokazovania nedošlo, tak by žalobca a p. Z. museli mať buď dva originály popretia pohľadávok p. B. Z., t.j. jedno v zmysle tvrdenia žalobcu, ktoré mu bolo v obálke pre žalobcu doručené a jedno doručené priamo Ing. B. Z., prípadne by museli mať k dispozícii zamenené zásielky oznámenia o popretí pohľadávok týchto veriteľov, t.j. žalobcu a B. Z., k preukázaniu čoho však zo strany žalobcu nedošlo, aby mohli byť pravdivé tvrdenia žalobcu. Podľa názoru krajského súdu v zmysle vykonaných dôkazov nebola tu vecná a časová súvislosť, ani ich vzájomná logická previazanosť medzi tvrdeniami uvádzanými žalobcom a žalobcom navrhnutými, vykonanými dôkazmi, aby bolo možné uveriť tvrdeniam žalobcu. Je potrebné dodať, že výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali to, že by žalobca bezprostredne po ním poskytnutom tvrdení o doručení zásielky, ktorá mu nepatriala, ale patrila Ing. B. Z., kontaktoval správcu úpadcu, čo sa považuje za prirodzené a logické, pokiaľ bol veriteľom pohľadávky, ktorú si žalobca prihlásil do konkurzného konania.

33. Je nesporné, že v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z. hmotno-právna prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky začne plynúť od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, a preto takéto doručenie musí byť preukázané. V danej sporovej právnej veci práve ohľadne doručenia písomného Oznámenia správcu zo dňa 31.12.2014 o popretí pohľadávok žalobcu (č.l. 11 spisu) vznikli pochybnosti, vo vzťahu ku ktorým v potrebnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie pred okresným súdom. Ak aj v danej veci vznikli pochybnosti o obsahu zásielky adresovanej žalobcovi, tak len tieto neboli postačujúce na konštatovanie včasnosti podanej žaloby žalobcom, keď práve k týmto vyvolaným pochybnostiam bolo vykonané dokazovanie a v súlade s ust. § 191 CSP aj okresným súdom vyhodnotenú, ktorým záverom o nedodržaní lehoty pre podanie incidenčnej žaloby predchádzala racionálna úvaha konajúceho okresného súdu, majúca základ v priebehu dokazovania, v jeho výsledkoch, ako aj logických zhodnotení, ktorým prijatým záverom nie je možné nič zo strany krajského súdu vytknúť.

34. Krajský súd uvádza, že bol tu preukázaný sled správania a konaní žalobcu, Ing. B. Z., ktorý nedával základ pre tvrdenie žalobcu, že dňa 05.01.2015 mu nebolo doručené Oznámenie správcu o popretí pohľadávok žalobcu, ktoré oznámenie bolo datované dňa 31.12.2014, ale oznámenie o popretí pohľadávok Ing. B. Z., a preto uvedené doručenie oznámenia o popretí pohľadávky žalobcovi nie je možné posúvať až na doručenie podľa listu správcu úpadcu zo dňa 29.5.2015 (č.l. 10 spisu). Aj podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 13.06.2017 bolo zistené, že konateľ žalobcu zo schôdze veriteľov mal informáciu, že jeho pohľadávka bola popretá a i napriek uvedenému až 23.04.2015 listom č.l. 14 spisu vyzval správcu o poskytnutie informácie.

35. Vo vzťahu k vykonaným dôkazom, tvrdeniam zo strany žalobcu je potrebné uviesť, že tieto okrem výpovednej hodnoty musia mať aj svoj logický obsah, aby z nich bolo možné vyvodiť ich presvedčivosť a relevantnosť k tvrdeným skutočnostiam, ktoré použil žalobca ako strana sporu k ním preukázaným

okolnostiam, čo však v danej veci nebolo konštatované. Správaniu a konaniu žalobcu v spojení s výpoveďou svedkyne B. Z. nekorešpondovala obsahovo logická nadväznosť, vyžadovanie ktorej bolo namieste vzhľadom k charakteru postavenia žalobcu ako veriteľa úpadcu a na ktorú kládol dôraz nielen okresný súd, ale vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd. Na logických súvislostiach a zhodnoteniach bolo preto nevyhnutné posúdiť dôkazný stav v tejto sporovej veci, a to za súčasného uvedomenia si zo strany odvolacieho súdu, že zákonom stanovená hmotno-právna prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky začne plynúť od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, keď práve zákonnou úpravou vyžadované doručenie tohto písomného oznámenia bolo aj odvolacím súdom konštatované, že k nemu došlo dorúčením oznámenia žalobcovi dňa 05.01.2015. Logický sled skutkových okolností nedával iný záver pre konajúce súdy, než ten, že došlo k doručeniu oznámenia o popretí pohľadávok žalobcovi, keďže na druhej strane neboli preukázané tie tvrdenia žalobcu, že by obsahom zásielky, ktorá mu bola doručená od správcu úpadcu dňa 05.01.2015, nebolo Oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu zo dňa 31.12.2014, ale Oznámenie o popretí pohľadávky Ing. B. Z.. Sama osebe vzniknutá pochybnosť o obsahu zásielky adresovanej žalobcovi správcom úpadcu v danom sporovom konaní nezakladá záver o žalobcovom tvrdení včasnosti podanej žaloby, keď práve na túto pochybnosť bolo vykonané pred okresným súdom dokazovanie, podľa ktorého tieto pochybnosti o obsahu doručovanej zásielky žalobcovi boli vyvrátené a podľa aj apelovanej logickosti v obsahu vykonaných dôkazov bolo správne skonštatované, že žalobcovi bolo dňa 05.01.2015 doručené oznámenie správcu o popretí jeho pohľadávky. Podľa názoru krajského súdu pochybnosti o obsahu zásielky adresovanej žalobcovi a doručenej mu dňa 05.01.2015, boli odstránené vykonanými dôkazmi, ich zhodnotením, a posúdením so zreteľom racionálneho, ako aj logického výkladu výsledkov dokazovania, resp. toho, čo z vykonaných dôkazov vyvstalo, preto ani rozhodnutie okresného súdu a odvolacieho súdu tak nemohlo byť na ujmu práv žalobcu, ktorý v prvom rade vzhľadom k svojej tvrdenej pozícii veriteľa pohľadávky je povinný dbať o ochranu svojich práv a tomu zvoliť aj svoje úkony, správanie, s náležitou starostlivosťou o ochranu týchto práv, k čomu podľa názoru krajského súdu zo strany žalobcu nedošlo.

36. Krajský súd v zhrňujúcom závere uvádza, že vo vyvolanom súdnom spore len sama osebe pochybnosť o obsahu doručovanej zásielky nie je postačujúca pre tvrdenia žalobcu o včasnosti podanej žaloby, keďže práve pri žalobcom tvrdenej pochybnosti bolo vykonané dokazovanie, výsledky ktorého aj podľa názoru krajského súdu za dôslednej aplikácie ust. § 191 CSP nemohli viesť k záveru o pravdivosti a preukázanosti tvrdení žalobcu v tom, že by mu dňa 05.01.2015 nebolo doručené Oznámenie o popretí pohľadávok žalobcu, ktoré oznámenie správcu úpadcu datoval 31.12.2014, ale Oznámenie o popretí pohľadávok Ing. B. Z.. Ak žalobca svoje tvrdenia nepreukázal, tak sa má za to, že dňa 05.01.2015 bolo žalobcovi doručené oznámenie správcu o popretí pohľadávok žalobcu, od ktorého doručenia oznámenia začala plynúť 30-dňová prekluzívna hmotno-právna lehota v zmysle ust. § 32 ods. 9 zákona č. 7/2005 Z.z., ktorá ak pri podaní incidenčnej žaloby na okresný súd dňa 24.06.2015 nebola dodržaná, tak potom bolo namieste, aby bola žaloba žalobcu zamietnutá.

37. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov žalobcu, preto rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie. Žalobca v odvolaní bližšie odvolacie dôvody do výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania neuviedol, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému voči žalobcovi bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.